

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 917/2018
02.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у стицају са кривичним делом фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. и 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Јанковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 225/2017 од 06.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 402/2018 од 11.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Јанковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 225/2017 од 06.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 402/2018 од 11.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 225/2017 од 06.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ у стицају са кривичним делом фалсификовање и злоупотреба платне картице из члана 225. став 4. у вези става 2. и 1. КЗ па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 3. у трајању од шест месеци за кривично дело из члана 225. став 4. у вези става 2. и 1. КЗ у трајању од шест месеци и на новчану казну у одређеном износу од 100.000 динара, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.08.2017. године до 18.08.2017. године и на новчану казну у одређеном износу од 100.000 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, иста ће се заменити казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова

кривичног поступка плати износ од 39.750,00 динара Основном јавном тужилаштву у Алексинцу, а такође је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати износ од 7.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 402/2018 од 11.05.2018. године, усвојена је жалба Основног јавног тужилаштва у Алексинцу и преиначена је пресуда Основног суда у Алексинцу К 225/2017 од 08.02.2018. године у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд окривљеном АА за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ утврдио казну затвора у трајању од једне године, а за кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. и става 1. КЗ му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, а за која кривична дела првостепеном пресудом оглашен кривим, након чега га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци и на новчану казну у одређеном износу од 100.000. динара коју је дужан да плати у року од три месеца, а ако не плати новчану казну у остављеном року иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору од 17.08.2017. до 18.08.2017. године, док је жалба браниоца окривљеног АА одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Миодраг Јанковић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 42., 54. став 1., 56. став 1. тачка 3) и 57. став 1. тачка 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 402/2018 од 11.05.2018. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредби чланова 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Јанковића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Јанковића је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних

повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, при чему не указује на који начин је суд повредио кривични закон приликом доношења одлуке о кривичној санкцији или одузимању имовинске користи или опозивањем условног отпуста, док је у образложењу захтева навео да је другостепени суд извео погрешан закључак да олакшавајуће околности на страни окривљеног немају значај нарочито олакшавајућих околности које би оправдавале ублажавање казне, иако исти никада није кажњаван за било које кривично дело, да није отежавао поступак пред судом, да се редовно одазивао на позиве суда, да није вршио никакву опструкцију или избегавао да се одазове на позиве суда током одржавања претреса, на његово држање након извршеног кривичног дела, да је вратио одузети новац, да се оштећена није придружила кривичном гоњењу и истакла имовинско-правни захтев.

Из ових навода захтева по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде из члана 441. став 1. ЗКП и чланова 42., 54. став 1., 56. став 1. тачка 3. и 57. став 1. тачка 4. КЗ то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Јанковића оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић, с.р.